

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

A város munkaprogrammja

Pécs, 1898. december 29.

A torony alatt komoly szándék mutatkozik, hogy a megszavazott, de a házbérkrajcár megrekedése folytán ismét csak reménybelivé vált fizetésfölemelést megszolgálják s erősen dolgoznak a város munkaprogrammján. Boldogítani akarják a város közönségét minden áron s latolgatják, hogy mire is van szüksége mulhatlanul a városnak, mert haladnunk kell a korról, hogy a polgárok büszke önértéssel mutathassanak rá a fejlődésre, amely az ő közreműködésük mellett Pécs városát az ország elsőrendű városai közé emelte.

Persze a mikor az intéző körök imígyen ábrándoznak a városnak, mint erkölcsi testületnek az előrehaladásán, szemet húnynak az előtt a hátrafelé való haladás előtt, amely már ijesztő mérveket kezd ölteni a város közönségét alkotó lakosság anyagi viszonyaiban s a megélhetés súlyos gondjaival küzdő polgárokat azzal vigasztalják, hogy az éhségük csillapítására szükséges darab kenyeret azzal a nemes intencióval veszik ki a szájukból, hogy annak árán majd csináltatnak a számukra csillogó díszruhát, a melyben büszkén mutogathatják majd magukat a bámuló világnak, a mely az üres gyomor korgását alig fogja meghallani.

Szép dolog az a haladás, egy város

intézményeinek modern irányban való fejlődése, de csak addig szép és örvedetes, míg az a viszonyok alakulásának, a közönség vagyoni gyarapodásának természetes folyamánya, míg az elkerülhetlen bukás örvényébe vezet, ha fejlődést és haladást akarnak mesterségesen erőszakolni oly közönségre, amely azon a ponton is csak keserves küzdelmek árán tudja magát fentartani, a melyen épen tengődik.

Ezt azonban a torony alatt bevallani dehogyan is akarnák, hisz akkor be kellene vallaniok azt is, hogy ezeknek a keserves viszonyoknak földidézésében mekkorra része volt annak az u. n. „reformkorszaknak“, a melynek megteremtője bölcsen visszavonult, mikor könnyelmű gazdálkodása kezdte megérlelni a keserű gyümölcsöket. Utódai pedig szent kötelességüknek tartják folytatni az ő nagy művét, a melyért hálából kicsikarták számára a polgárerények legdicsőbb pálmáját, persze a városi terhek alól mentes állami és egyéb tisztviselők hathatós támogatásával.

Mikor a volt polgármester átvette a város kormányzatát, volt a városnak egy millió forint cselekvő törzstőkéje s mikor a városházáról az ország házába küldték, hagyott a város nyakán másfél millió forint adósságot, meg egy csapat rozzant kaszárnyát, melyekről azóta hivatalosan is ki lett mutatva, hogy a város évenként roppant összegeket kénytelen ráfizetni.

Nos, ez az út olyan gyönyörű, hogy azt elhagyni az utódoknak valóban keserves kínszenvedés lenne, hisz a nagy Aidinger egy izben e sorok írója előtt is lelkesülten fejtegette, hogy nincsen egy városra nézve szebb program, mint csinálni annyi adósságot, a mennyit épen lehet. S az utódok hiven követik ezt a programot, mert a mikor munkaprogramról van szó, ez alatt mást nem is értenek, mint új adósságcsinálást.

Összeállítottak tehát egy munka-programot, a melynek kivitele negyedfél-millióba kerül s a melyben a kövezési munkálatokra szükséges fél millió nem is foglaltatik, összesen tehát teljes négy millióba kerülő terveken török a fejüket s már előre is büszkén dagad a keblük azoktól a magasztalásoktól, a melyekben a hálás utókor részesíteni fogja őket a nagyszabású közművekért, a melyeknek segítségével szűkebb hazánknak egy modern fejlődő város külszínét megadták.

Lesz 350.000 frtos, vagy ha a tervezési költségvetés s a kiviteli tényleges költségek közti megszokott viszonyt vesszük figyelembe, egy félmillió új városházunk, a melyben nem csekély büszkeségünkre és gyönyörűségünkre még „Rathaus-Keller“ is lesz, csinálunk új kaszárnyákat, hisz a tapasztalás megmutatta, milyen hasznos befektetés ez; kibővítjük a vízvezetékünket, bár még nem tudjuk, honnét szerzünk bele

— De hiszen csak a neve Baka — vizgasztalódott a leány, ha egy percre aggályt keltett benne apja ellenszenvé.

Huszár Imre pedig meg sem merte volna álmodni, hogy az ő büszkesége, egyetlen Örsze lánya épen ifj. Baka Józsefet szemelte ki arra, hogy gömbölyű karjaival átölelje, még pedig úgy, hogy az ki se szabadulhasson többé közülök. Ellenben Baka József uram előtt nem volt titok a fiatalok vonzalma. Mindazonáltal gondosan kerülte e tárgyat, ha úgy néha napján szóba elegyedett Huszár Imrével. Csak mikor sorozásra kerültek a legények és azok között ifj. Baka Józsei is, kockáztatta meg a kérdést ennek apja:

— Mit gondol Huszár uram, bevál-e az én fiam huszárnak?

— Be-e? Tudja Baka komám, már százszor mondtam, hogy bakából nem lehet huszár.

És abban is maradt. A sorozásnál ifj. Baka József több más legényvel együtt bevált katonának és így el kellett hagyniok a falut és a városba menni, hogy a király és haza iránti kötelességüknek eleget tegyenek.

Amint szép sorjában végig mentek a falun, majd minden kapu előtt állt egy siró leányzó, csak Huszár Örsze nem volt kinn. Nem engedte a büszkesége. De azért meg nem állhatta, hogy az ablakon keresztül utána ne nézzen ifj. Baka Józsefnek és titkon egy könyvet ne ejtsen érte.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A baka-huszár.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

I.

Legelső ember a faluban Huszár Imre uram, nemcsak azért mert a leggazdagabb, hanem mert a legderekből, illetőleg legmagasabb ember az egész vidéken. Büszke is rá és nem beszélhet vele mindenféle hitvány ember, mert csak úgy felvállról felelget neki. Ha szegény volt, azt tartotta Huszár uram, hogy miért nem takarékoskodott, ha pedig testi fogyatékaik voltak, vagy nagyon is piciny volt, nem tartotta teljes, egész embernek, ki vele úgy beszélhetett volna, mint a hozzá hasonló derék, ép ember. De a legnagyobb büszkesége volt Örsze lánya, ki egészen, amint mondani szokták, apja lánya volt. A legderekből, legszebb, no meg aztán a legbüszkébb. Persze sokat segített az utóbbihoz az a körülmény, hogy egyetlen gyermeke volt özvegy apjának, így tehát a nagy vagyon egyedül ő rá várt.

Az öreg Huszár Imre gyakran el-elmerült a szemlélésében. Bámulta annak szép természetét; azt a piciny, csókra termett száját, azt a tüzes szempárt, azokat a gömbölyű karokat — és el-elmondogatta magában: „Akit ez a két gömbölyű kar át fog ölelni, az nem

igen fog kikíváncsolni közülök. De arra esküszöm, hogy baka nem lehet az illető. Mert hát hogy is vehetné el egy baka Huszár Imre egyetlen leányát.“

Tudta is ezt az egész falu, de legjobban ismerte ezen ellenszenvét a bakák iránt Baka József uram, aki meg minden tekintetben a második gazda volt az általában jómódu faluban. Termetre nézve is csak fél fejjel volt alacsonyabb mint Huszár Imre; vagyona nézve pedig alig volt különbség közöttük. És a két öreg vetélytársnak tartotta egymást. Ha a község házában összekerültek, soha sem támogatták egymás beszédét, még ha ugyanazon véleményben volt a másik is.

— Egy Huszár nem segít a Bakának — mondogatta Huszár uram. Baka József meg azt tartotta: „Végezze el a büszke Huszár maga a dolgát.“

De nem így állt a dolog a fiataloknál. Huszár Örsze — apja szokásához hiven — csakis a legderekből legények köszöntését fogadta el és viszonzta, a nyomorékokét el sem fogadta, a közönséges legényekét meg csak úgy félvállról viszonzta.

No hát a legderekből legény a faluban pedig ifj. Baka József volt, aki meg viszont csak Huszár Örszét méltatta köszöntésére. Haragudtak is érte a többi leányok és irigykedtek Huszár Örszére, aki pedig nem volt valami nagyon boldog, mert ő is ismerte apja ellenszenvét a bakák iránt.

vizet, sem azt, hogy ez csak hozzávetőlegesen is mennyibe fog kerülni, de azért erre is fölveszünk 300.000 frtot, ezen aztán vígan rendezhetünk próbafurattásokat; csinálunk fényes közbauóhidat, a melyet a leibzurnál szerint a mészárosok és hentesek már oly epedve várnak (!); kiaszfaloztatjuk a várost elejétől végig; létesítünk városligeteket stb. stb. . . . aztán veszünk föl mindezekre negyedfél vagy négy milliót, hogy meg ne penészesedjenek a nagy bankók a bankárok pénztáraiban.

Ki törödnék azzal, hogy ilyképen, ha csak 5%-kal számítjuk is a nagy kölcsön kamat és törlesztési részleteit, évi 175.000 frttal terheli meg a város költségvetését. Ki és miből fogja ezt megfizetni, az mellékes. Emeljük az adót, megadóztatjuk még a levegőt is (köbméterenkint egy krajcárjával talán nem lesz sok?) s ha mindez nem futja, csinálunk megint új adósságot, hogy a réginek a kamatját fizethessük belőle.

Ha ki is vándorol a lakosság, ha nem is lesz mit vágni a vágóhídon, mert az elcsigázott lakosság nem győzi a nagy vágódíjakkal megdrágult húst venni, ha nem is akad a „Rathaus-Keller“-be vendég, mert odahaza is legfőleg csak krumpli-levesre jut: de modern város leszünk, a melybe seregestül fognak tódulni a milliómosok a kipusztult koldusnépség helyébe s ezek majd szobrokat emelnek annak az előrelátó bölcs tanácsnak, a melyet nagy reformatori munkájában nem feszélyezett a tényleges lakosság nyomora, hanem ennek elpusztításával csinálta meg azt az Eldorádót, amely idevonzotta a gazdag új generációt.

De hogy ne csak az emléksobrokbán nyilvánuló eszményi hála legyen jutalma a nemes tanácsnak, elvárjuk, hogy a közgyűlés elálljon attól a szűkkeblű kikötéstől, amely a fizetésfölemelést a házbér krajcároknak a tervezett mód szerinti beszédéhez kötötte, és beleállítsa a költ-

ségvetésbe föltétlenül a 36.000 frt többletet, mert a négymillió munkaprogrammot sem lehet ám potyára kidolgozni.

*** Vármegyei közgyűlés.** Baranyavármegye törvényhatósági bizottsága január hó 9-én tartja évnegyedes rendes közgyűlését a következő tárgysorozattal:

I. Évnegyedes jelentés. 1. Alispán jelentése az elmúlt évnegyedről.

II. Választások: 2. Ujváry Géza dr. IV. aljegyzőnek állásáról való lemondása. 3. Nyugdíjazás folytán üresedésbe jött hegyháti járási főszolgabírói — és 4. egy szolgabírói, — továbbá 5. előléptetés folytán megüresedett másod árvaszéki jegyzői — úgy 6. lemondás folytán üresedésbe jött IV. aljegyzői állásoknak választás utján leendő betöltése.

III. Kormányrendeletek: 7. Földmivvelésügyi miniszter leirata a magánmén-vizsgálati díjak megállapítása s a vizsgálati költségek fedezése tárgyában hozott közgyűlési határozatra vonatkozólag. 8. Belügyminiszter rendelete a módosított vármegyei ebtartási szabályrendelet jóváhagyása tárgyában.

IV. Állandó választmány jelentései: 9. A honvéd hadapródiskola felavatásából kifolyólag tett indítvány tárgyában. 10. Több községnek kérvénye a Pécs város déli részétől Pellérd és Göröcsöny közti keresztési pusztáig vezető utvonálnak a törvényhatósági közutak hálózatába való fölvétele iránt. 11. Viszló község kérvénye a viszló-rádi és rád-mánfai utvonálnak a községi közlekedési közutak sorába való fölvétele iránt. 12. A szentlőrinc-szentkirály-baksai utvonálnak a községi közlekedési közutak sorából való kihagyása tárgyában. 13. Krausz és Weisz társvállalkozóknak kérvénye árvízvédelem céljára felhasznált közuti kőanyag árának megtérítése iránt. 14. A vármegyei pénzeknek 1899. évben való elhelyezésére pénztintézet kijelölése. (Névszerinti szavazás.) 15. A vármegyei gyámpénztár 1897. évi számadása és mérlege tárgyában. 16. A mezőgazdasági alap 1899. évi költségvetése tárgyában. 17. A vármegyei betegápolási alap hiányának fedezésére kivetendő pótdadó tárgyában. 18. Kölcsön vetőmagban részesült kisgazdák kérelme, a vetőmag árának elengedése, illetve halasztás engedélyezése iránt. 19. A hegyháti járás 46 községének legeltetési szabályrendeletei tárgyában. 20. Magocs nagyközség képviselő-testületének az ottani önálló árvatár pénzkezelési szabályrendelete tárgyában.

ban hozott határozata ellen benyújtott felebezés. 21. Benedekfalvi Luby Lajos felfolyamodása a vaiszlói körorvos-választás ellen. 22. Meződ község képviselőtestületének két pénztárnoki állás rendszerezése tárgyában hozott határozata. 23. Az erdőbirtokosok által az erdészeti alapba fizetendő járuléknak 1899. évre való megállapítása. 24. Özv. Jovics Jócóné, dardai lakos kérelme takonykór miatt kiirtott 3 drb. lovaért 170 frttal leendő segélyezése iránt. 25. Mekényes község ingatlan tulajdonjogának átengedése tárgyában hozott képviselőtestületi határozata. 26. Szent-Lőrinc község haszonbér-szerződés elfogadása tárgyában hozott képviselőtestületi határozata. 27. Viszló község felső-erdői ingatlanának kezelése tárgyában hozott képviselőtestületi határozata. 28. Rónádfa község haszonbér-szerződés elfogadása tárgyában hozott képviselőtestületi határozata. 29. Klotz István, nádasdi lakos után felmerült gyámügyi hiánynak a gyámpénztári tartalék-alapból való megtérítése. 30. Lancsuk- és 31. Kis-Nyárad községek 1898. évi pótköltségvetési előirányzatai. 32. Viszló községnek helypénzszedési díjszabása. 33. Hosszu-Hetény községnek kataszteri térkép megrendelése. 34. Somberek község 4000 frtos regalekártalanítási kötvényének beváltása. 35. Herend község regale-kötvényének, mint községi törzsvagyonnak az urbéresek javára leendő átengedése. 36. Németbóly község pásztorház építése tárgyában hozott képviselőtestületi határozata. 37. Kis-Telek községnek ingatlan átengedése s tkv. kiigazítása tárgyában hozott képviselőtestületi határozata. 38—40. Községi számadások.

V. Küldöttségi jelentés: 41. Számonkérő szék jegyzőkönyve.

VI. Tiszti jelentések: 42. Alispán jelentése az árvaszéknél alkalmazott két ideiglenes díjnokra nézve. 43. Árvaszék jelentése az 1899. év I. felében alkalmazandó gyámpénztári kamatkulcs tárgyában. 44. Alispáni jelentés Kaán község 1897. évi szegénypénztári számadása, tárgyában hozott 520/kgy. 1898. sz. határozatra csuszott toliba kiigazítása tárgyában.

VII. Törvényhatóságok levelezései: 45. Gyöngyös város megkeresése a kötelező állami biztosítás tárgyában a földmivvelésügyi miniszteriumhoz intézett emlékiratának pártolása végett.

VIII. Kérvény: 46. A budapesti „Mensa Academica Egyesület” kérvénye segélyezés iránt. 47. Jegyzőkönyvet hitelesítő küldöttség megválasztása.

Járt melegében, hogy hát ha beszélni akar csak jöjjön bátran be a házba, mert hát az ő apjának nincs semmi ellenetése . . . itt meg a leány akadt el, de ez is elég volt a legénynek.

Délután a legény a legillendőbbben beállított Huszárékhöz és melegében mindjárt meg is kérte a szép Örsze leány kezét.

Az öreg Huszár tetőtől talpig vizsgálta a legényt és az minden tekintetben megütötte a mértéket. Alig volt különbség köztük nagyság tekintetében, amit Huszár uram az egész vidéken sem tapasztalt. Megkérdezte tehát, hogy ért-e a gazdálkodáshoz és van-e valamije.

A legény őszintén bevallotta, hogy most még nincs bizony semmije, de apja halála után szép vagyon vár rá. Az eke szarvával pedig ép oly ügyesen tud bánni, mint a kapával; a jószágot meg hogy ne tudná ellátni, hiszen három évig szolgált mint huszár.

Ez utóbbi kijelentés annyira megtetszett Huszár Imrének, hogy elfelejtett még többet is kérdezni és beleegyezését adta a házassághoz.

*

Aznap este vig volt a falu nagykorcsmája. Hogy is ne, mikor Huszár Imre, a falu legmódosabb gazdája is évek óta most volt először korcsmában. Siettek is odacihelődni melléje a jó szomszédok. Ott volt a falu po-

II.

A legények eltávozása után nemsokára ismét a régi kerékvágásba zökkent bele minden; csak vagy három év múlva változott egy kissé.

Huszár Örsze épen a ház elejét söpörte össze, amidőn vig nótázás ütötte meg a fülét, majd egész tisztán hallotta a végső savakat:

Uccu bizony szentem, szentem, szentem,
Szeretsz-e még engem, engem, engem?

Megfordult erre a leány és amint megpillantotta a háta mögött azt a nyalka huszárgyereket, majd csak hogy ki nem ugrott a szive örömeiben. Hamar oda is kapott, hogy némiképp lecsitítsa. Az a huszárgyerek pedig nem volt más, mint ifj. Baka József, aki kitöltvén a három esztendőt a katonáéknál, eljött haza szabadságra. Itt pedig első útja is Huszár Imre uram háza felé vezette, ahol legnagyobb szerencsére Örsze épen a ház előtt volt.

A kölcsönös köszöntés után egy darabig némán szemlélték egymást és meglepődéssel kellett mindakettőnek konstatálni, hogy egyik is, másik is saját eiónyére változott meg a három év alatt, amióta nem látták egymást.

Az öreg Huszár Imre nem tudta elgondolni, hol marad olyan sokáig az ő kedves egyetlen Örsze leánya, kitekintett tehát az ablakon és meglátta ott mellette azt a gyönyörű

huszárgyereket. Nem ismerte föl benne a Baka József, csak a fess huszárt látta.

— Tyhű, aki árnyélsa van! — tör ki Huszár uram — ez ám a derék legény, ilyen embert gondoltam én mindig a leánynomnak. De hát az utcán még sem illik egy Huszár Örszének beszélgetni még a leszebb legénynyel sem a világon. Majd mindjárt beszólítom.

Erre pedig nem volt már szükség, mert e percben felpattant az ajtó és kipirult arccal sietett be apjához Örsze és megkérdezte tőle, hogy látta-e azt a . . .

— Láttam, láttam leánynom, hanem én még azt tartanám, hogyha akármilyen derék huszárgyerek is az, mégis csak illendőbb volna idebenn beszélgetni vele, mint odakinn az utcán. Hála Isten van még az öreg Huszár Imre házában annyi hely, hogy egy a lányához illő legény bejöhessen. Aztán meg, ha a falubeliek meglátják, azt hiszik, hogy te hivatogod a legényt, azt pedig nem szeretném ám hallani. Azért hát, ha beszélgetni akarsz vele, gyűjld be, mondja meg ki fia és ha tisztas a szándéka, hát — itt elakadt az öreg, de Örsze mégis tudta mit akart mondani és minden teketória nélkül a nyakába borult az apjának és összeviessza csókolta.

Másnap vasárnap volt, Örsze sietett a reggeli misére és csupa véletlenségből találkozott Baka Józseffel. El is mondta neki mind-

riad
vesz
bet
meg
a je
tűnt
bár
völt,
elkő
házb
szök
év a
prób
ron
rend
zébe
ritett
Bara
nős
merő
ki m
város
tak
rendő
figyel
akkor
megte
sán a
gyilko
Ugyan
Szeko
ben a
jó vis
folyto
Muth
zal a
ott há
lányt,
Schad
meg a
s pár
neki i
got vé
gondol
Wolf u
ablako
sziven
azonba
azzal
litikusa
gyártó
meg a
Marci.
A
nagyon
és egys
Eppen
mába ö
egyede
kezet i
megtiszt
delt an
talra ho
az ivásh
több ok
dikción
Vo
annyi a
Sztics M
busszu
teztében
De
rége lett
kocintot
léle balla
egész a
Mik
kötékint

Fegyencek szökése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. december 29.

Tegnap este hat óra tájban nagy volt a riadalom a királyi ügyészség fogházában. Két veszedelmes vizsgálati fogoly, egy börtönviselt betörő és egy orgyilkossággal vádolt rab — megszökött. A fogházőrök nem találták őket a jelzett időben cellájukban s csakhamar kint, hogy a két rab, kezén-lábán meg volt bár vasalva, cellájából kitört és megszökött.

Az egyik szökevény *Kovács König* István volt, a ki nem kevesebb, mint 136 betörés elkövetésével vádolva ül hónapok óta a fogházban. Rabviselt notórius ember, a ki megszökött a katonaságtól ezelőtt tíz évvel s a tíz év alatt minden szélhámoságot es bünt megpróbált, hogy fenntarthassa az életét. A nyáron tartóztatta le itt Pécsen *Selényi* Antal rendőrbiztos és szolgáltatta a csendőrség kezébe, a kik aztán 136 betörés elkövetését derítették ki rá. És ez az ember Somogyban, Baranyában s általában a délvidéken üzte bünyös manipulációit s ezek mellett olyan vakmerőséget tanusított, hogy földbirtokosnak adta ki magát s utazgatott kényelmesen városról-városra. Bejárt ide Pécsre is, hol szintén voltak orgazdái s itt keltette fel maga iránt a rendőrbiztos érdeklődését, a ki titokban megfigyeltette s a legközelebbi alkalommal épen akkor tartóztatta le, mikor egy kirándulásáról megtérve egy pécsi ismerőséhez, annak lakásán az igazak álmát aludta.

A másik fegyenc *Muth* Henrik, a ki bérgyilkosság gyanúja miatt került a fogházba. Ugyanis megirtuk annak idején, hogy Kapos-Szekcsőn *Wolf* János ottani lakost a szőlőjében agyonlőve találták. *Wolf* János nem élt jó viszonyban a vejével, *Schad* Bernáttal, a ki folyton pörösködött vele pénzbeli dolgok miatt. *Muth* Henrik Horvátországból e hó elején azzal a szándékkal ment Kapos-Szekcsőre, hogy ott háztüznézőt tart, mert kínáltak neki egy lányt, hogy vegye el feleségül. Itt találkozott *Schad* Bernáttal, a ki ajánlotta neki, hogy ölje meg apósát. *Wolf* János kint volt a szőlőben s pár száz forintot vitt ki magával. Ezt a pénzt neki ígérte *Schad* Bernát, ha a bérgyilkosságot végrehajtja. És *Muth* Henrik nem sokat gondolkodott. Vett egy puskát, kiment az öreg *Wolf* után a szőlőbe és azt a présházban az ablakon át lelőtte. Azután bement hozzá és a szíven talált áldozat zsebéből kivette a pénzt, azonban csak nyolcvan forintot talált nála s azzal Horvátországba szökött. Ott egy kis Paz-

zia nevű községben fogták el, a hol a lakása volt s onnan vitték Sásdra, majd beszállították a királyi ügyészséghez Pécsre.

Hát ezt a két veszedelmes rabot nem találták tegnap este a fogházőrök celláikban. Nagy volt a meglepetés és azonnal alarmirozva lett az egész fogházórság, hogy a megszökött fegyenceket nyomozza.

A gyors nyomozás részben sikerre is vezetett. A kezükön-lábukon megláncolt rabok nyoma ott volt az udvaron s odavezetett a vármegyeház falához. A falon átmásztak a szökevények a vármegyeház udvarába s ott rejtőzködött az egyik, *Kovács König* István, mikor elfogták. A másik szökevény azonban elmenekült s nem tudtak a nyomára akadni.

Kovács König Istvánt, a kinek még mindig kezén-lábán ott volt a vas, visszavitték cellájába s ekkor tünt ki tulajdonképen, hogy a szökést mikép követték el.

Este hat órakor, mikor a vizet adják be a raboknak az ajtón levő kis ablakon, míg az őr a vizet egy másik cellához vitte, *Muth* Henrik kinyult valahogy az ablakon és az ajtó tolózárat kívülről visszahuzta. Ekkor egyszerre mindaketten kiugrottak celláikból, egy rabot, ki a vizes edény mellett állt, félrelöktek és kifutottak az udvarra. Ott a sötétben a vármegyeház falához lopóztak s *Kovács König* István átvette magát a falon. Össze is törte a kezét és arcát s mást tenni nem tudván, bebujt az udvarba vezető kőlépcső alá s onnan huzták elő az utána siető fogházőrök.

Muth Henrik már sokkal vakmerőbb módot használt a szökésre. A láncot levette a lábáról s aztán a vármegyeház falához lapulva ismét átugrott az udvarra s kifutott a kapun. A kapu előtt őrtálló fogházőr látta is és utána is akart lőni, de a vármegyeház előtt állott a Brázayek fogata s attól nem lőhetett. A szökevény pedig nekirohant a papnövelde elé a szűk utcának és úgy a plébánia-közön felfutva ugylátszik, a kaposvári-utcán menekült ki a szőlők közé.

Az ügyészségtől rögtön jelentették a rab szökését a rendőrségnek és a csendőrségnek, mindenhová megküldve a megszökött *Muth* Henrik személyleírását. E szerint a megszökött rab 23 éves, evangélikus vallású, csikóstóttói illetőségű, pazziai (horvátországi) lakos; beszél német anyanyelvén kívül magyarul és horvátul; 171 centiméter magas, arca ripacsos, balkezének hüvelyk és mutató-ujja csonka. Szökésekor kopott kabátot, kopott, vörös színű pantallót és fekete kalapot viselt. Szökéséről rögtön értesítették az üszöghi, pellérdi és szentlőrinci vasuti állomásokat s a vonat-

kalauzoknak megküldték személyleírását; lovas küldönc ment Pécsváradra és Szabolcsbányára s az összes csendőrsőket táviratilag értesítették a szökésről.

Igy hát bajos dolog lesz a megszökött bérgyilkosnak sokáig rejtőzködni az elfogatás elől s bizonyára nemsokára visszakerül ő is a cellába, hová *König Kovács* Istvánt összetört arccal és véres tagokkal vitték vissza az őrök a szökés után.

Hirek.

Pécs, 1898. dec. 29.

Jelenet Görögországban.

Athén. A görög trónörökös remek három emeletes új palotája fölépült, mely csupa márvány és fény.

Affendákisz (a fórumon): Zeusra mondom, ez pompás. Georgios trónörökös palotája vetekszik bármely fejedelmekével. Ez a görögök dicsősége, amit a félhold csorbát ejtett rajtunk, most e palota kiköszörüli azt.

Periklesz: Minő beszéd ez, Affendákisz. A nép gunyhókban és a föld alatt lakik, míg a trón öröklője palotában kéjeleg. Én azt mondom, vészben a haza!

Themistokles: Üres beszédet mondotok. Mindenkinek megvan az örök időktől szentesített joga. Ám hadd lakják a trónörökös fényes palotában, a nép pedig gunyhóban, csak béke és nyugalom legyen.

(Nagy zaj. Ehmed török követ jön, hogy a hadisarcot követelje.)

Hangok: Dobra ütök az új palotát. (Ismét zaj. A görög katonák zsoldjukért kiabálnak.)

Georgios (trónörökös a palotában): Miért lázong e csöcselék? Nem elég dicsőség nekik új palotám, krétai kormányzóságom és az a diadal, mit a török hadseregen nyertem? Hah, atkozottak! (Kijön az erkélyre.) Honfittársaim!

Hangok: Húzzátok le! Létrát hozzatok!

Georgios: Ti éheztek, ti szenvedtek és sanyarogtok. Sajnállak benneteket és veletek együtt szenvedek.

Hangok: Látjuk! Kenyeret!

Georgios: Könyvem kicsordul, ha rátok nézek.

Egy hang: Sohasem néz ránk, azért van jókedve:

Periklesz: Fenség hordja el magát, mert úgy elpáholom, mint a tavalyi flottáját.

— De édes apám — szól kérlelve halál-sápadtan a leány — hiszen csak a neve Baka!

— Mindegy! Én megesküdtem, hogy az én leányomat nem adom bakának és eskümet nem szeghetem meg. Miért is nem kérdeztem meg, hogy mi a neve?

Kezdték ezután csitítani és meggyőzni arról, hogy hát a legény huszár, csak a neve Baka; de hiába volt minden.

— Még ha a huszár venné el a bakát, akkor megjárna, de ki hallotta, hogy a baka veszi el a huszárt? Nem egyezhetek bele!

Végre az anyakönyvvezető felvilágosító szavai után valami nagy nehezen beleegyezését adta. De a verejték csurgott le homlokáról. És midőn az utcán a templom felé haladtak, hogy a pap is ráadja áldását a fiatal párra, kedvetlenül mormogta:

— Azt se hittem volna soha, hogy Huszár Örszéből Baka Józsefné lesz.

Mikor pedig két év múlva fegyvergyakorlatra vonult be a fiatal vő, kit az idő alatt nagyon is megszeretett ipa ura, a bucsuzásakor fejcsóválva mondta Huszár Imre:

— Hogy is lehetett ilyen derék huszár gyereket Bakának keresztelni.

Béni bácsi.

litikusa Csizmadia Ferkó, meg aztán a Szijgyártó Lajos, Varga Mihály, Takács Sándor, meg a mindenre csak a fejével bólintó Szücs Marci.

Az öreg Huszár ma szokása ellenére nagyon leereszkedő volt mindenkivel szemben és egyszerre tele hozatta az asztalt borral. Eppen ebben a pillanatban lépett be a korcsmába öreg Baka József és ő is a társaságba egyeledett. Ő vele pedig az öreg Huszár még kezét is fogott, ami Baka Józsefet annyira megtiszteltette tette, hogy nyomban ő is rendelt annyi bort, amennyit az imént az asztalra hoztak. A jó szomszédok hozzá is láttak az iváshoz és hogy jobban menjen, azaz hogy több ok legyen az iváshoz, elkezdtek sorban dikciózni.

Volt itt vivát százig, de még egyszer annyi a kocintás és ugyanannyi az ivás; a Szücs Marcinak pedig majd még egyszer olyan hosszú lett a nyaka a sok bólintás következtében.

De hát mint mindennek, úgy ennek is vége lett és jó szomszédok, miután még egyet koccintottak, elhagyták a korcsmát és hazaballagtak. Baka József pedig Huszár Imrét egész a háza kapujáig kísérte.

Mikor Huszár Imre beért az udvarba tekintett a csillagos égre és mintha a csil-

lagok már járnak a lakodalmast, úgy táncoltak a szeme előtt. Majd csak hogy el nem szédült az erős nagy ember a csillagtáncról.

— No lám, még utóbb is eldülök a nagy táncról! — mormogta magában.

Most meg az istállóban a borju bögte el magát, mit Huszár uram nagy bögőnek tartott. Rá is szólt hamarosan:

— Csönd! Majd ha én parancsolom!

És a borju, mintha megértette volna, elhallgatott. Huszár uram pedig érezvén, hogy a szokatlan ivás nem a legjobban tett neki, sietett be a házba, gyorsan vetkőzött, belefeküdt az ágyba és elaludt: a nélkül, hogy ringatta volna valaki.

Ezalatt Örsze mélyen aludt, jövődöbéli boldogságáról álmodozván.

III.

Ott állnak már az anyakönyvvezető előtt. Az öreg Huszár büszkén nézegeti az annyira összeillő fiatal párt és szeretné, ha már vége volna minden hivatalos ceremóniának, hogy keblére ölelhette a fiatalokat.

Most az anyakönyvvezető olvassa: ifj. Baka József házasságra lép Huszár Örszéval.

— Micsoda?! — kiált közbe az öreg Huszár — Az nem lehet, nem egyezem bele soha, de soha!!

Georgios: Panaszotokat hallok és igyekszem fogok enyhíteni fájdalmatokon. Lássátok kedves honfitársaim, én is éhezem, én is szomjazom.

Hangok: Akkor minek tart olyan drága konyhát?

Georgios: Ezt mind hazám üdvéért teszem. Hadd gondolja a nyomorult kültöld, milyen gazdagok vagyunk mi görögök.

Hangok: De mi éhezünk!

Georgios: Ez fáj nekem! De mit tegyünk és mit együnk!

Perikles: Teli gyomorral könnyű gondolkodni. Én leütöm fenséged orrát, ha nem csapja zálogba e palotát.

Hangok: Igaza van! Éljen Perikles!

Georgios: Hisz még csak ma költöztem belé.

Perikles: Legalább még nem piszkította be!

Georgios: Hazám érdekében ezt is megteszem. S amit a palotáért kapok, azon diszes udvari színházat építek.

Perikles: Azt a pénzt megesszük! A zsoldosoknak adják oda!

Georgios: Nagy csapás ez nekem. Ki fog nevetni a világ.

Perikles: Ugyis fenségeden nevetnek mindig. (A nép röhög).

Georgios: Isten veled óh nép. Én veletek örvendek! (Bemenekül.)

Mongodin.

Napirend 1898. december hó 30-án.

Naptár: péntek, dec. 30. — Róm. kath.: Dávid. — Prot.: Anézia. — Görög-kel.: (dec. 18.) Sebestyén. — Zsidó: Tebeth 17. — Nap kél 7 óra 34 perckor; nyugszik 4 órakor. — Hold kél 6 óra 40 perckor este; nyugszik 8 óra 48 perckor reggel.

Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: borús, hőemelkedés, jelentékeny csapadék nélkül, várható.

Színház: »A baba«, operett.

— **(Kamarai tisztújítás.)** A pécsi ügyvédi kamaránál ma délutánra volt összehívva a tisztújító közgyűlés, minthogy azonban a törvény szerint a választás az első ízben egybehívott közgyűlésen csak egy érvényes, ha a kamarai tagoknak legalább a fele beadja szavazatát s így a választás érvényességéhez legalább 89 szavazat lett volna szükséges, ennyi pedig a mai közgyűlésre nem érkezett be, Erreth János elnök az újabb tisztújító közgyűlés határidejéül 1899. évi január 15-ik napjának d. e. 10 óráját tűzte ki, a mikor is a beadandó szavazatok számára való tekintet nélkül fog a kamara választmánya és tisztikara három évre megalakíttatni.

— **(Választmányi ülések a vármegyén.)** Az 1899. évi január hó 9-én tartandó megyei közgyűlést megelőzőleg január 5-én délelőtt 9 órakor az árvaházi igazgatóválasztmány, délelőtti fél tíz órakor a tisztinyugdíjválasztmány és délelőtt tíz órakor az állandó választmány tart ülést a vármegyén. A közgyűlést követő napon a megyei közigazgatási bizottság tart ülést.

— **(Virághullás.)** Egy fiatal, kedves leány korai haláláról kaptunk ma gyászjelentést. A hideg tél zord szakában halál a virág sorsa s ez a decemberi fagyasztó hideg szüntette meg egy fiatal leány szive dobbanását is. Bors Ilonka, Bors József leánya, huszéves korában meghalt Szigetvárott. Temetése ma délután volt nagy részvét mellett. Lelkiüdvéért az engesztelő misét holnap (pénteken) fél nyolc órakor tartják a szigetvári plébániatemplomban.

— **(Helyszíni szemle.)** Ma délelőtt félkilenc órakor egy polgári s katonai tagokból álló vegyes bizottság Herbert János gazdasági tanácsos elnöke alatt helyszíni szemlét tartott a Lakits-kaszárnyában, hogy az ott szükségessé vált építési átalakításokra nézve tanácskozzék. A helyszíni szemle eredményeként a bizottság az udvari épületek megfelelő kibővítését határozta el.

— **(Pályázat.)** A szegzárdi kir. pénzügyigazgatóságnál egy számvizsgálói állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt adandók be.

— **(Letétbe helyezett karperec.)** A szentlőrinci kir. járásbírósnál egy Pécsen talált karperec van letétben. Az igazolt tulajdonos a szentlőrinci kir. járásbírósnál jelentkeztek, mert nem jelentkezés esetén a karperec egy év letelte után el fog árvereztetni.

— **(Körözött betörő.)** A karánsebesi rendőrség megkereste a pécsi társhatóságot, hogy Friedmann Béla mehalai illetőségű 20—22 éves kereskedőjét, ki legutóbb Karánsebesen tartózkodott, s onnan betöréses lopással terhelten megszökött, itt nyomozza. A megkeresésre főleg az adott okot, hogy Friedmann, Karánsebesen többször hangoztatta, hogy Pécsre utazik. Ha tényleg itt tartózkodnék, valószínű, hogy rendőrségünk mihamarabb szíves fogadtatásban fogja részesíteni.

— **(Klub estély.)** A pécsi Bicycle-Club tegnap tartotta első téli estélyét a Pannónia-kávéházban levő külön klubhelyiségben. Az estélyen Kiss József tanár kezdte meg utleírás-ciklusának felolvasását, melynek címe »Vándorlások az alpesek között.« Második felolvasó dr. Bokor Emil volt, aki szintén utirajzot olvasott fel. A klub legközelebbi estélyét január hatodikán este félkilenc órakor tartja.

— **(A pajtalakók.)** Szegény sorsu szülők elzúllott gyermekei ezek, kikkel gyakran meggyűlik a baja a rendőrségnek. Dolgozni nem járnak, kerülnek a munkát, s csak ha az éhség kényszeríti rá őket, akkor keresnek valami dolgot, melylyel egynehány krajcárt meg lehet keresni. A rossz iránti hajlamuk eléggé ki van fejlődve, s ha tisztességes uton nem jutnak keresethez, ellopnak mindent, ami kezük ügyébe akad. Lakásuk nincs, de hogy meg ne vegye őket az Isten hidege csavargásai között, valamely félreesőbb utcában kiszemelnek maguknak valami faszint, vagy pajtát, ahol kettesével, hármassával huzódnak meg. A napokban is kapott hírt a rendőrség két ilyen csavargóról, kik a Felső-puturla-utca 22. szám alatti házban egy pajtában laktak már napok óta, hova a zárt ajtó dacára úgy jutottak be, hogy a pajta deszkafalát aláásták. Rubenholz Imre és Schweigen Jánosnak hívják a két csavargót, kik most egyelőre a rendőrség vendégei maradnak.

— **(Nyitva felejtett bolt.)** Nagy szerencséről beszélhet egyik ferenciek-utcabeli divatáru üzlettulajdonos, ki tévedésből szombat este nyitva felejtette boltajtóját, mit a rendőrőrsjárat — mely minden oly boltajtót mely nincs redőlyvel lezárva, megszokott próbálni — csak vasárnap éjjel vett észre. Nyomban értesítették az üzlet tulajdonosát, s megállapították, hogy az üzletből szerencsére mi sem hiányzik. A pénztárban, melynek fiókja szintén nyitva volt, hetven forint készpénzt találtak.

— **(Közegészségügyi statisztika.)** A belügyminiszter körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz a közegészségügyi statisztikai adatok szolgáltatása tárgyában. A közegészségügyi statisztikai adatok szolgáltatása tárgyában. A közegészségügyi viszonyokra befolyással lehető általános tényezők alakulására, az összes közegészségügyi személyzet létszámára, valamint különösen a hatósági orvosok létszámára és illetményeikre, a községi orvosi állomásokra és a körorvosi kerületekre, a halottvizsgálatra, a védhímlőoltásra s végül a kórházakra, járványkórházakra, elme- és egyéb gyógyintézetekre vonatkozó statisztikai adatokat a m. kir. központi statisztikai hivatal a törvényhatóságok első tisztviselői útján gyűjti be, a fürdőkre és egyéb gyógyhelyekre vonatkozó adatokat ellenben az illető fürdők és gyógyhelyek kezelősegei a m. kir. közp. statisztikai hivatal felhívására, a törvényhatóságoknak minden közreműködése nélkül közvet-

lenül szolgáltatják. Az adatszolgáltatásnak a helyszínén leendő könnyebb és biztosabb ellenőrizhetése céljából a rendelet elrendeli, hogy minden törvényhatóság tisztí főorvosa, a törvényhatóság területén lakó orvosokról, sebészekről, okleveles bábákról, továbbá a törvényhatóság területén alkalmazott tisztí orvosokról, nemkülönben a községi és körorvosokról és halottvizsgálatokról nyilvántartó törzskönyveket tartozik pontosan vezetni.

— **(Szilveszter-estély Szigetvárott.)** A Szombatosok asztaltársasága Szigetvárott szombaton este Szilveszter-estélyt rendez a »Koroná«-hoz címzett vendéglőben. Az estély műsora igen mulattató lesz s a zenét a mulatsághoz Füredi Kálmán pécsi zenekara fogja szolgáltatni.

— **(Váltót hamisított.)** Hónig Ignác bécsi kereskedő cég azt a panaszt tette a bíróságnál, hogy Stern László paksi lakos az ő kárára egy 100 frtos váltót hamisított. Stern László ugyanis csődbe került és hogy az ezzel járó kellemetlenségektől szabaduljon, hitelezőivel egyezsége lépett. Így tett Hóniggal is, csak hogy — mint az előadja — nem bízott Sternben és csak oly feltétellel volt hajlandó egyezsége kötni, ha Stern mellett valaki kezességet vállal. Stern egy 100 forintról szóló váltót adott Hónignak, a melyen kibocsájtóként Weisz Sámuel paksi lakos szerepelt. A váltó lejáratá alkalmával Hónig Ignác felhívta Weisz Sámuel a fizetésre, de Weisz kijelentette hogy ő a váltót nem írta alá. Ezért Stern ellen bünvádi feljelentést tett a bécsi cég.

— **(Meggüntetett kereskedők.)** Már több ízben adtunk róla hírt, hogy a rendőrséghez tömegesen érkeznek a kereskedők ellen a panaszok, az utcán kirakott, vagy kiállított árucikkek miatt. A mai nap folyamán harmincnolc kereskedőt marasztalt a rendőrség kisebb-nagyobb pénzbírságokban a fenti ok miatt. A büntetések legnagyobb részét a tanácshoz megfélebbzték.

— **(Razzia.)** Rendőrségünk tegnap éjjel razziát tartott, mely alkalommal csavargás miatt tíz férfit és egy nőt tartóztattak le. A letartóztatottakat illetőségi helyükre toloncolják. A razziát az elmúlt éjjel megismételték s ez alkalommal tizenhárom férfit és egy nőt fogtak el.

— **(Találtatott.)** A napokban a Király utcán egy kis posztó gyermekgallért találtak, melyet igazolt tulajdonosa a rendőrségnél átvehet.

— **(Elmaradt előléptetések.)** A kereskedelmi miniszter a karácsonyi ünnepekre nem valami kellemes hírrel lepte meg az Államvasutak tisztviselői karát. A szokásos karácsonyi előléptetést és kinevezést ugyanis elhalasztotta bizonytalan időre, valószínűleg akkorra, mikor a költségvetés letárgyalása után az általános előléptetéseket foganatosítják. Az elhalasztást nem okolta meg a kereskedelmi miniszter. De kétségtelen, hogy szemben a parlamenti helyzettel a kormány kicsinyes boszújával állunk itt ismét szemben. Az elhalasztást nyilván úgy akarja feltüntetni a miniszter, mintha ennek a budget nélkül valóság lenne az okozója. Az ismert taktika azonban ez alkalommal alig fog sikerülni, mert mindenki tudja, hogy a karácsonyi előléptetések és kinevezések tisztán arra valók hogy a rendszeresített állásokban megüresedett helyek egy részét betöltsék, erre pedig külön felhatalmazásra nincs szüksége a kormánynak. A vasuti hivatalnokai karral szemben ez a legnagyobb méltatlanság. Mivel szolgált rá, hogy velük fizettségük meg az efféle ügyetlen manőverezés árát? Az állam számít a vasutak önfeláldozására és cserébe elhalasztja az előléptetést, amely különben is állandóan mögötte marad a minimális mértéknek.

— **(Elfogott tolvaj.)** Szentivány községben a napokban egymásután több lopás történt. A károsoktól rendszerint ruhaneműket

a kamarát, hogy a *fogyasztási szövetkezetek* működési körének korlátozása iránt a keresk. miniszterhez tett felterjesztését pártolja. Az ülés kimondta, hogy amennyiben ezek a szövetkezetek másoknak is adnak árut, nemcsak saját tagjaiknak, ettől tiltassanak el. A kamara csatlakozik a már háromszor önállóan beadott fenti véleményhez, hogy a korlátlan felelősség mondassék föl; továbbá, hogy csak fogyasztási cikkek árusíttassanak s nyitott boltot ne tarthassanak.

Némedi község előljárósága állami segínyt kér a községben házilag üzött posztócipő iparnak támogatása iránt. A kamara kikutatandónak tartja, hogy fejleszhető-e és mikép ez az iparág s dr. Záray Károly titkár és Reinfeld Imrét kiküldi a helyszínére tanulmányozás és javaslattétel végett.

A kibocsájtott közlési meghívón kitüntetett eme tiz tárgy ekként letárgyaltván, még két utólag beérkezett kérvényt intézett el az ülés.

A kaposvári iparosok rajztanfolyama segínyt kér. A tanfolyam eddig is segélyezettett s a jövő évre 100 forint segínyt szavazott meg számára az ülés.

Végül Petrovics Pál levele következett, a ki siklósi fazekasmester s még 1894-ben felterjesztést tett a királyhoz a gyüdi hegyekben — szerinte — rejlő kincsek és egy találmánya felől. Természetesen a csöndes ábrándozó felterjesztését a kamara tekintetbe sem vehetőnek véleményezte. Ezért most *fenyegető levelet* írt Petrovics uram a kamarának, hogy az a kormányval paktál és őt kijátszotta. Igéri, hogy bejön Pécsre és személyesen vesz elégtételt a kijátszásért. J. Engel József indítványára a csendes bolond levelét az ülés átteszi a rendőrséghez, hogy az kísérje figyelemmel Petrovics Pál uramat.

Ez utolsó tárgy okozta derűs hangulatban ért véget az ülés délután félőtkor.

Művészet, irodalom.

○ Lili. Örök szép melódiák, örök igaz érzelmek hangzottak fel tegnap este színpadunkon. Lili, a bájos Lili hirdette róla a szerelem örök tanát s a kedves melódiák újra, meg újra felcsendültek nemcsak a szereplők ajkain, de a közönség szívében is. Ez a közönség közepes számu volt, a mely azonban a műélvezetnek minden részletét fellelhetette abban a játékban, melyet Lili személyesítője, *Orley Flóra* produkált. Ez az isten jókedvéből teremtett művész az ő örökifju kedélyével, pezsgő temperantumával és az érzelmek skáláján uralkodni tudó szép hangjával, mesteri énektudásával ugy játszotta meg Lilit, a kedves, bájos kis Lilit, mint senki sem különben. Az ő Lilije nem illúzió, hanem husból való hus, vérből való vér, a ki igaz, a ki reális mindenek felett és mégis az ábránd, az eszmény légkörébe emelkedik. A kitűnő alakítást a közönség sűrű tapsokkal honorálta s a művésznőnek minden énekszámát meg kellett újránéznie. *Hunyady* József Plinhardja méltó volt Lilihez s *Bihari*, *Bognár*, *Bodroghiné* és *Erdélyi* ügyesen járultak hozzá a jó ensemble kiegészítéséhez. *Andorffy* az ő Sainte-Hypothese bárójában mindent nyújtott, csak nem azt a szellemes, finom karrikaturát, a milyen ez a visszafiatalodó ur. Tulzásaival határozottan banálissá, visszataszítóvá tette ezt az alakot, pedig mint »Lili« minden szereplője, ez is nagy életigazság ábrázolója s nem bohóc figura. Talán hallotta híret *Andorffy* ur egy bizonyos Kassainak? . . . Tanulhatna tőle. No nem mindent, csak egy parányi — mérsékletet. (+)

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése december hó 29-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülésén megjelent *Széchenyi* Manó gróf, az új király személye körüli miniszter, a kit a jobboldal éljenzéssel fogadott.

A napirend előtt felszólt *Apponyi* Albert gróf.

Elmondja a kuriai bíraskodás körüli megállapodás történetét. Semmi mentséget nem képez az, hogy dacára *Bánffy* Dezső január 19-diki kijelentésének, ő január 22-én mégis benyújtotta a kuriai bíraskodásra vonatkozó indítványát. Kényszerítve volt erre; egyrészt mert január 15-én ezt a Házban nyilvánosan bejelentette és a javaslattól való elállását nem tudta volna mivel indokolni; másrészt, mert ha ő akkor előhozta, hogy a kormány fenn akarja tartani a régi visszaéléseket a választásokon, akkor üszköt dobott volna az ezredéves esztendő nyugalmaiba. Épen az ellenkezőt érte volna el, mint a mi a cél volt. Hozzáteszi ehhez, hogy egyébként *Bánffynak* ugyanekkor mondott válasza megerősítette a reményt, hogy a javaslat törvényynyé lesz. Nem volt joga hát *Bánffynak* egyoldalulag elállnia a megegyezéstől, őket kényszerhelyzetben hagyván. Gyengéden szólva ez a kormánynyilatkozatokban való bizalom megrendülését eredményezi.

Viharos kiáltások keltek erre balról:

— *Pizkosság! gázság!*

Apponyi ezután elmondja az 1898. évi I. törvénycikkre vonatkozó megegyezésüket. Midőn *Bánffy* szintén világosan magáévá tette *Apponyi* közjogi fejtegetését, mely kizárja önrindelkezés esetére a vámegységet. Mégis most a kormány ezt akarja megcsinálni. Ez ismét a nyíltan kijelentett álláspont dezavualása. *Bánffy* vagy már a megegyezéskor tudta, hogy nem fogja teljesíteni ígérését, vagy később

nem volt arra képes. Mindkét esetben le kellett volna vonnia a konzekvenciákat.

Viharos tetszés követte e szavakat s Apponyi beszédét azzal fejezte be, hogy alkotmányos miniszter nem így jár el. Tisza Kálmán Kossuth Lajos visszahonosításával obligóját nem tudván beváltani: lemondott. *Bánffy* *itt nincs többé parlamentáris szempontból helye.*

Percekig éljenzés zúgott ezután s mikor *Bánffy* felállt, hogy beszéljen, kitört a vihar.

- Le vele!
- Ki vele!
- Takarodjék!
- Más beszéljen!
- *Hazug gaz!*

Hangzottak a kiáltások s *Madarász* József elnök csendet kért. *Bánffy* tolytonos „*Piszkos hazug! Megint hazudik!*” kiáltások közben eladja, hogy a főrendiház által tett módosítás miatt nem juthatott a kuriai bíraskodás a Házban újabb tárgyalásra. A főrendiház módosítása folytán a szószekekről való izgatás eleni eljárás eltöröltetett a javaslatból, így pedig az akkori viszonyok között nem mehetett bele az új választásokba.

A baloldal folytonos zaja között tagadja, hogy az 1898. évi I. törvénycikkben félrevezette volna Apponyit. Kijelenti, hogy nem engedi a kisebbség terrorizálását a többség felett.

A jobboldal hosszasan éljenzett; a baloldal dübörgött és kiabálták:

— Ki vele!

Madarász József elnök nyugodtságra kéri a képviselőket.

Sándor József állt fel erre szólásra a jobb oldalon.

— Ki ez? Idegen van a Házban? Hogy hívják?

Hangzott balról és *Madarász* József elnök a kedélyek lecsillapulása végett felfüggeszti az ülést.

Szünet után *Sándor* József hivatkozik mandátumának tisztaságára s ezen jogcímen is kéri meghallgatását.

Sándor után *Illyés* Bálint beszélt s a baloldal sokszoros éljenzésében fejtegette a lex Tisza alkotmányrontó tendenciáját.

Utolsó szónok *Rakovszky* István volt, ki élesen jellemezte *Bánffy*t, rámutatva szöszegéseire s az ország ellen elkövetett bűneire. *Madarász* elnök többször volt kénytelen félbeszakítani szenvedélyes megjegyzéseit. Beszédét így fejezte be: „Igenis forradalom előtt állunk. A forradalmak eleinte csak egyes szimptomákban jelentkeznek s alkalomadtán kitörnek. Nálunk temérdek szimptoma van már és mi éppen azért küzdünk önzetlenül, hogy a forradalmat megakadályozzuk. Ennek első követelménye az, hogy ama szerencsétlen ember, ki annyit vétkezett, távozzék helyéről.”

Viharos tetszés követte ezeket a szavakat s a szónok azzal fejezte be beszédét, hogy Kossuth határozati javaslatát pártolja.

Ezután *Madarász* elnök javasolja, hogy a Ház szombaton, vasárnap és hétfőn ne tartson ülést, mely indítványt a baloldal viharos „nem fogadjuk el” kiáltásokkal fogadott. A kifelé tóduló képviselők visszarohannak, *Polónyi* szót kér és kijelenti, hogy miután január elsején valószínűleg törvényen kívüli állapot következik be, a képviselőháznak pillanatig sem szabad szünetelnie. Indítványozza, hogy még ujév napján se legyen szünet.

Ezalatt a névszerinti szavazást és a szavazásnak másnapra való halasztását kérő ívet irtak alá, de mivel *Madarász* a kérdést már feltette, *Bolgár* Ferenc stentori hangon kiált: „Nem vagyunk százan, nem határozhatunk.”

Elnök elrendeli a képviselők megolvasását, a mi fölött a kormányparti és ellenzéki jegyzők összevesznek, de az elnökön kívül csak 99 képviselőt tudnak összehozni, minek folytán elnök a szavazást holnapra halasztja.

Még *Sándor* József mondott pár szót személyes kérdésben, mire az ülés 3/3-kor véget ért.

TÁVIRATOK.

— **Ujabb bonyodalmak.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Apponyinak a mai ülésen tett leleplezése annál lesújtóbb volt *Bánffy*ra, mert időközben folyosói magánbeszélgetések révén köz tudomásra jutott, hogy *Bánffy a tavalyi provizorium-tárgyalások alatt Kossuth Ferencsel szemben obligót vállalt arra nézve, miszerint az önálló vámterületet okvetlenül törvénybe iktatja* s ez az ígéret volt okozója Kossuth szerint, hogy a függetlenségi párt akkor akcióját hirtelen leszerelte, ami annak idején különböző félremagyarázásokra adott alkalmat. Csak később, mikor a leszerelés már megtörtént, jelentette ki *Bánffy*, hogy *Lukács miniszter Bécsben járván, nem tudta kinyerni a király beleegyezését* az ígéret beváltásához.

Kossuthnak ez a leleplezése volt az oka, hogy *Bánffy*t az ellenzék ma meg sem akarta hallgatni s a „piszkos ember”, „ki kell dobni” kifejezések jégesőként zúdultak feleje.

— **Az óvatos börze.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Állítólagos angol legyverkezés hírére a tőzsdei ügymenet mindenütt lanyha volt.

— **A krétai kormányzó pacifikál.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kaneából sürgönyzik, hogy György herceg a krétai három vallásfelekezet jóindulatát megnyerni óhajtván, tegnap fogadta a püspököket s a rabbit, azután pedig a mecsetbe ment.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. dec. 29.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 9.70
Tengeri, májusra: 4.94. — Rozs, márciusra: 8.25. —
Zab, őszre: 5.88.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák
hitelrészvény: 363.10. — Magyar hitelrészvény: 393.25
— Államvasut: 366.40.

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi január hó 2. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Püsch Antal*.

- III. 3125. Tóth Benedek — Zsoldos Ignác rend. per.
3184. Gáspárovcics Pál — Kann Armin és fia végr.
3191. Weisz Jakab — Tamás János végr.
3192. Az első m. ált. bizt. társaság — Rivézi Antal végr.
3203. Stickl Konrád — Schaffer Dániel 92 frt 25 kr.
Előadó: *Tóth Béla*.

- V. 2672. Mikó István — Varga Lajos panasz.
2846. Tornic István — Péri Éva tart. dij.
2859. Nagy János — Schön Lipót 1000 frt.
2863. Eisner Adolf s t. — Deutsch Ádám s t. számad.
Előadó: *Kaufmann Nándor*.

- V. 3124. Fehér István — Szél Kálmán számad.
3151. Freund Regina — S. L. Fleischmann Nachfolger végr.

- III. 3172. kisk. Kovács Anna — Sörös János végr.
3174. László Katalin s t. — Péter János s t. végr.
3175. Első m. gazd. részvénytársaság — Grünfeld Samuné végr.
3205. Szöröcsök Katalin s t. — özv. Szöröcsök Ádámné végreh.

Előadó: *Holics Gyula*.

- V. 3025. Csépan József s t. — Magócs Györgyné 633 frt 69 kr.
3075. Nyulás Máttyás — Egedi János s t. öröks.
3076. Gergő Ferenc s t. — Egedi János s t. tjug.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Röck Gyula*.

- V. 2955. Zserdin József s t. — Habnis István ing. birt.
2990. Szatyor János — Mészáros Jánosné öröks.
3043. id. Sente József — Sente Gábor szerződ. érvényt.

Előadó: *Graff Károly*.

- III. 3034. Pick Hermann s n. — Prekodravác Pávó s t. tlkv. kiig.
3038. Szabó János s n. — Kardos István s n. végr.
3040. Klingsper Armin — Eckmann József s n. »
3042. Abaffy Gyula — Korsos Sándor s t. »
3047. Spitzer Aron József — Süveges Ferenc »
3056. Petzov György s t. — Pirisin Juli s t. ellenmond.
3066. ifj. Renc József hagy.
3067. » » » » felfoly.
3068. Siklósi taktár — Simon Juli zjog bek.
3070. Krausz Ábrahám és fia cég — Fischer Vilmos s t. végr.
3115. Szuger Máttyás — Heffinger Julia perfelj.
3126. gróf Nitzky Ferenc — Toplanszky Armin zjog tör.
3139. Rigó Sándor — Rigó József ig. hat. idő hoszabb.
3154. Csárdás Juli s t. — tjug és zjog, szolg. jog bek.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc*.

- III. 3116. Tóth Katalin — Rosenthal Jakab végr. megszünt.
3127. Fleischmann Henrik — ifj. Grecht Jakab s n. végreh.
3132. Dr. Liber György — Jancsika Pál végr.
3140. Szautter Gusztáv — Müller József s t. végr.
3162. Némethölvi kölcs. segély-egylet — Markovics Márton végr.
3171. Bellyei ev. ref. egyház — Kántor Julis végr.
3173. Takács Lőrinc — Dr. Tóth József visz. végr.
3176. Kern Mari — Maurer Ferenc s t. végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bócz Alajos*.

- V. 3704. Csapó István közeg. ell. kih.
3766. Boda István s t. lopás.
3779. Kis János s t. k. t. sértés.
3780. Koca József becs. sért.
3783. Keszei Mihályné »
3784. Rác György »
III. 3638. Szigeccsán György lopás.
3639. Zajgár Erzse »
3664. Jaksa György jogt. elsaját.
3680. Németh János közcs. ell. kih.
3712. Fischl János vallás ell. kih.
3749. ör. Tatár János lopás.

Előadó: *Cziglányi Béla*.

- V. 3708. Simon József s t. suly. t. sért.
III. 3590. Szijártó János »
3613. Nagy János s t. »
3622. Söjtényi István s t. közcs. ell. kih. stb.
3640. Győri Pálné s t. suly. t. sért.
3661. Száraz István »

Előadó: *Angyal Pál*.

- V. 3691. ifj. Fata Ferenc rágalm.
3702. Grün Sándor s t. párviadal.
3739. Dr. Tersánszky Gyula közokir. ham.
3787. Herman Márton szánd. emb. ölés.
III. 3620. Ternocny Antal s t. rágalm. és becs. sért.
3642. Vadlya Tamás »
3663. Sebestyén Józsefné »
3686. Levacsics Vidáné »
3688. Kram György »
3714. Varga Iván »
3751. Trezik János s t. erdei kih.
3752. Süveges József testi épség ell. kih.

Előadó: *Nábrácsky Lajos*.

- V. 3701. Fehér Mari sikk.
3708. Lubrezsán János hat. ell. erősz.
3786. Bali Mari több rend. lopás.
3806. Szabó József m. okir. ham.
III. 3748. Csapó Istvánné sikk.
3778. Daxner János zugir.

Előadó: *Varga Nagy István*.

- V. 3700. ifj. Horváth Majdák József s t. m. lak sért. stb.
III. 3711. Tóth József becs. sért.
3713. Unger Ferenc közcs. ell. kih.
3740. Hosszu János jogt. elsaját.
3741. Vajda Sándor s t. becs. sért. stb.
3742. Stark Henrik s t. közcs. ell. kih.
3747. id. Böhlér János s t. »

(Az e heti elintézéseket holnapi számunkban közöljük)

Nyilt-tér. *)**Köszönet nyilvánítás.**

Mindazok, kik hön szeretett s boldogult

mező-eörsi Cziráky Jenő,

a cs. és kir. 44-ik gyalogezred hadnagyának f. hó 28-án végbement temetésén megjelenésük, koszoruk küldése és részvétüknek egyéb utoni kinyilatkoztatása által mély fájdalomkat enyhíteni igyekeztek s különösen a tisztikaroknak számos megjelenésükért, fogadják ez uton is hálás köszönetünket.

Pécsett, 1898. december 29-én.

A gyászoló család.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTEE GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

HIRDETÉSEK.

Elutazás miatt egy első emeleti, 3 szoba, konyha stb. mellék-helyiségekből álló

LAKÁS,

kerttel, február 15-re kiadandó, esetleg már most május 1-re lefoglalható. — Bővebbet a tulajdonosnőnél

Árpád-utca 30. sz.

8889. sz. **Árverési hirdetmény.**
 tlkv. 1898.

A dárdai kir. járásbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kollár Jola özv. Blazsics Józsefné kisköszegi lakos végrehajtatónak, Kollár Borbála özv. Vuits Józsefné kisköszegi lakos végrehajtatást szenvedett ellen 93 frt 75 kr. tőke és jár. iránti végrehajtatási ügyében az árv. a dárdai kir. járásbiróság területén lévő, Kis-Köszeg községben a 167. sz. tjkvben felvett 207. hrsz. 175. házsz. ingatlanra 418 frt kik. árban alábbi feltételek alatt elrendeltetik oly formán, hogy Kollár Éva

javára C/2. alatt bekebelezett szolgálmi és tartás joga épségben fentartandó, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi január hó 18. napján délelőtt 10 órakor Kis-Köszeg községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 41 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-czikk 42. §. a. jelzett árfolyammal számított s az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rend. 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál. 1898. évi szeptember hó 22-én.

Székács,

kir. albiró.

7275. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy ilj. Binder Kristóf monostori lakos végrehajtatónak, Bauer József és neje Kasztner Anna nagyperkátai lakosok végrehajtatást szenvedettek ellen 120 frt tőke és jár. iránti végrehajtatási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén lévő, Baranyavár községben a 906. sz. tjkvben felvett 1946. hrsz. ingatlanra 1238 frtban megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi január hó 19. napján d. e. 10 órakor Baranyavár község bírói lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 123 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság, mint tlkvi hatóságnál. 1898. évi szeptember hó 22-én.

Székács,

kir. albiró.

BEDŐ kávéház

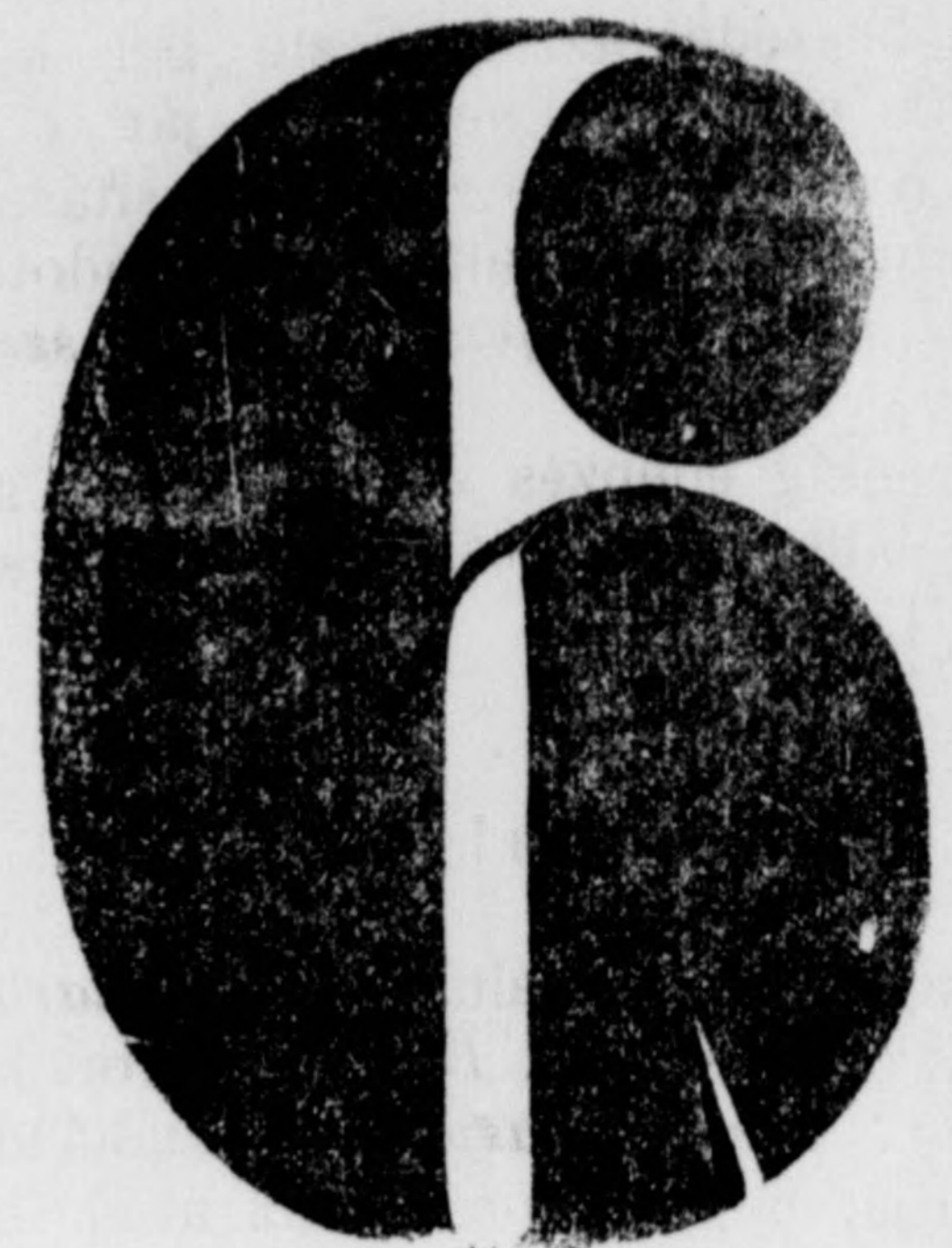
Pécsett.

Első rendű kávéház kitűnő tekeasztalokkal.

Francia pezsgők: Pommery Greno, Moet Chanton, Mum Törley, Littke.

Kitűnő minőségű italok.

Hetenkint háromszor ezigányzene.

huzásra érvényes ujságiró sorsjegy
 ára csak

1 korona.

Főnyeremény

100.000

korona ért.

6 nyeremény á 20.000 kor. stb. stb.

Első huzás

visszavonhatatlanul
 jövő héten szerdán.

Sorsjegyeket ajánl: Pécsett

Ullmann M. Károly, Baranyamegyei
 hitelintézet és a „Pécsi Figyelő”
 kiadóhivatala.